

REFORM

The background of the cover is a photograph. It shows an elderly woman with short, wavy grey hair and a gentle smile, wearing a white V-neck top. She is looking towards the camera. In the foreground, there is a blurred image of a man's face and hands, suggesting a close interaction or a handshake. The overall tone is warm and professional.

Tidsskrift utgitt av Høyres Studenter Bergen #1/2015

HELSE- POLITIKK

Innlegg fra Bent Høie, Monica
Mæland og Henrik Asheim

LEDER

LIVSVIKTIGE ENDRINGER

Alvorlig sykdom vil i løpet av livet ditt enten ramme deg eller noen av dine nærmeste. Et godt utbygd og hovedsakelig skattefinansiert helsevesen gir nordmenn forutsigbarhet selv i disse vanskelige fasene av livet. Tidlig behandling gjør at man raskere kommer tilbake til arbeidslivet, slik at man igjen kan bidra til det norske velferdssamfunnet.

Det norske helsevesenet har således en avgjørende betydning for nordmenns livskvalitet. En fare med å ha et helt greit fungerende helsevesen, er at mange politikere kan bli strukturkonserverative og unngår nødvendige reformer av hensyn til kortsiktige billige politiske poenger, fremfor å satse på hva som kan hjelpe flest mulig pasienter på en best mulig måte i fremtiden. Det gleder meg å registrere at Høyre er det partiet som leverer nye løsninger for hvordan man kan gjøre det norske helsevesenet enda bedre.

Etter 8 år med rødgrønt flertall stod over 270.000 nordmenn i helsekø, gjennomsnittlig ventetid var godt over 2 måneder. Når politikerne ikke prioriterte på andre måter, endte helsevesenet vårt med å prioritere gjennom rasjonering og ventelister. Paradoxet er at hver gang noen blir sykemeldt så påføres staten store utgifter i form av sykelønn og tapte skatteinntekter. Med Høyre i regjering er det viktigste at du får behandling, ikke om behandlingen skjer på et privat eller offentlig sykehus. Pasientenes rettigheter settes foran hensynet til systemet. For de fleste

vil den nye helsepolitikken i hovedsak gi litt raskere bedring i livskvalitet, de gangene man er uheldig og blir syk. Imidlertid vil endringene noen ganger være livsviktige – over 2000 rusmisbrukere er motivert for å stanse rusmisbruket sitt, men står i behandlingsskø. Videre er det ofte livsviktig med snarlig utredning når en av de mulige forklaringene på pasientens symptom er kreft. Neste gang sosialistene begynner med sine ideologisk baserte argumenter mot våre løsninger, bør man be dem tenke over disse skjebnene som kan ende i bedre utfall med vår politikk.

Denne våren er seks fantastiske år som student i Bergen over for min del. I nær tre av årene har jeg hatt gleden av å være redaktør for Reform. Jeg håper at leserne både har lært nye ting, gledet seg over og blitt inspirert av bladet. Jeg føler meg sikker på at Reforms rolle både som politisk verksted og som ideologisk vaktbikkje, vil være viktig i årene som kommer. Tusen takk til alle som har vært redaksjonsmedlemmer i disse årene. Videre ønsker jeg å takke eksterne bidragsytere, Austrått Media for godt design og ikke minst HSB-styret med leder Even Dimmen for svært godt samarbeid. Jeg ønsker min arvtager Ingrid Selnes Arholm riktig lykke til med arbeidet som redaktør.

Eirik Stenby Hauge

Ansvarlig redaktør

EN FANTASTISK TID I EN FANTASTISK FORENING

Det er med stor glede, ydmykhet og stolthet jeg nå ønsker deg velkommen inn i den beste, eldste og største studentpolitiske foreningen i Bergen, nemlig Høyres Studenter.

Tidsskriftet Reform har stolte tradisjoner som strekker seg helt tilbake til tidlig på 1960-tallet og har gjennom flere år vært en ideologisk ryggrad i foreningen. Vårens utgave tar opp et av de viktigste temaene i norsk politikk, nemlig helsepolitikk. Det norske helsevesenet er verdensledende på mange områder, men har muligheten til å bli enda bedre. Det gleder meg derfor at Høyre setter pasienten i sentrum og på den måten skaper pasientenes helsevesen. Et helsevesen vi stoler på, tror på og som er verdensledende blir raskt en realitet.

Høyres Studenter i Bergen (HSB), utgiver av dette tidsskriftet, er en viktig bidragsyter i det politiske landskapet i studentbyen Bergen. Foreningen kjemper alltid for de liberalkonservative verdiene både i studentpolitikken så vel som politikken generelt. HSB har de siste årene vokst kraftig og fått en sentral rolle i «student-Bergen». Dette viser at engasjementet i foreningen smitter og at døren alltid er åpen for nye medlemmer, enten du har store politiske ambisjoner eller bare vil ha det hyggelig med likesinnede. Ved å bli medlem av foreningen vil du bli invitert på en rekke arrangementer, både

politiske og sosiale. Det vil gi deg som medlem utfordringer, økt kunnskap, gode venner og muligheter til å påvirke politikken både på lokalt og nasjonalt nivå. Bli med og skap en fantastisk tid i en fantastisk forening!

Etter over fire år i foreningen og snart tre år som formann, takker jeg nå også av som formann grunnet masterstudier i utlandet. Det er både med glede og vemod jeg nå overlater roret til nye og spreke krefter. Det gleder meg fordi foreningen er fylt til randen av dyktige og engasjerte mennesker som vil ta foreningene til nye høyder, men er det også svært trist ettersom jeg nå legger bak meg en fantastisk tid i Norges beste studentforening. Jeg vil også benytte anledningen til å takke avtroppende ansvarlige redaktør Eirik S. Hauge for sitt arbeid for foreningen og Reform over lang tid.

Jeg vil derfor avslutningsvis takke for den flotte tiden jeg har hatt sammen med dere, og ønske foreningen og dens nye formann lykke til videre! Høyres Studenter i Bergen vil alltid ligge mitt hjerte nært.

Even B. Dimmen

formann, Høyres Studenter Bergen.

988 03 779 / hsf.bergen@gmail.com

takk for støtte fra:

SIB Kulturstyret

Redaktør: Eirik Stenby Hauge
Redaksjonsmedlemmer: Ingrid Selnes
Arholm, Martin Mo, Oda Rønning,
Kristin Davidsen

Layout: Austrått Media
Forsidefoto: shapecharge | istockphoto
Trykkeri: Molvik Grafisk AS
Opplag: 1500

KRONIKK

NÆRINGSPOLITIKK SOM RUSTER NORGE FOR FREMTIDEN

Næringsminister Monica Mæland

«Regjeringen vil løfte konkurransekraften for næringslivet i fastlands-Norge, slik at det skapes flere trygge arbeidsplasser og at finansieringen av velferdsordningene blir sterkere.»

Sundvolden-erklæringen

7. oktober 2013 presenterte Erna Solberg og Siv Jensen regjeringens politiske plattform. I plattformen har regjeringen gitt seg selv åtte hovedoppgaver å løse. Én av hovedoppgavene er å løfte konkurransekraften til norske arbeidsplasser.

Når det går bra i Norge, kan det være vanskelig å skape forståelse for at også vi har en jobb å gjøre. For det har gått bra i Norge. Mens selv våre nærmeste naboland har måttet takle dyptgripende økonomiske utfordringer, har livet mer eller mindre gått sin vante gang her i landet. Den viktigste årsaken til dette er høye og stabile oljepriser. Inntektene fra petroleumseksporten har fungert som en vaksine mot urolighetene ute.

Situasjonen endret seg imidlertid da oljeprisene begynte å falle. Og siden sensommeren i fjor har oljeprisen gått kraftig ned. I januar falt den under 50 dollar fatet, i skrivende stund ligger oljeprisen på knappe 62 dollar. Prisfallet er betydelig. Sommeren 2014 var prisen rundt 110 dollar fatet.

Selv om Norge har klart seg forbløffende godt i år med krisetider ute, har Høyre lenge pekt på utfordringer i norsk økonomi. Blant annet har produktivitetsveksten avtatt. Samtidig har reallønnsveksten fortsatt som før. Lav investeringsgrad og aktivitet i flere næringer gir også grunn til bekymring. I Norge er det en klar todeling i økonomien: Mellom næringer knyttet til olje og gass på den ene siden, og øvrig fastlandsindustri på den andre.

I dag står olje og gass for halvparten av Norges totale eksport.

«Todelingen av økonomien gjør at det blir stadig viktigere å sikre Norge flere ben å stå på økonomisk.»

Sundvolden-erklæringen

En forutsetning for at vi skal beholde velferdstilbudet som vi alle nyter godt av, er at vi har et næringsliv som er konkurransedyktig og som skaper verdier. I Sundvolden-erklæringen understreker vi hvor viktig næringspolitikk er.

Oljeprisfallet har synliggjort at Norge er økonomisk sårbar. Det gir oss en påminnelse om at vi må gi enda bedre vekstforhold for næringslivet. At vi trenger flere ben å stå på økonomisk.

Oljeprisfallet er imidlertid ikke et endetidstegn for norsk olje- og gassaktivitet. Heldigvis vil vi leve godt av petroleumsnæringen i generasjoner fremover. Det vil sikre arbeidsplasser, inntekter og bidra til forskningsaktivitet og innovasjon.

Poenget er heller ikke at petroleumsnæringen skal bli mindre, men at de andre næringene skal bli større.

Konkurransekraft i høykostlandet

«Innovasjon, kunnskap og teknologi er nødvendige satsingsområder for å møte morgendagens konkurranse i en globalisert verden.»

Sundvolden-erklæringen

I et høykostland som Norge er det sjelden prisen på det vi tilbyr som gjør at norske bedrifter vinner kontrakter internasjonalt. I dag er det heller ikke slik at sofistikerte

løsninger og kvalitet er et høykostlands privilegium. Derfor er noe av det viktigste vi kan gjøre, å sørge for at norsk næringsliv aldri står i ro, men alltid jobber for å bli bedre.

Dette er en egenskap som norsk næringsliv besitter. I Norge har vi høy omstillingsevne. Vi har et næringsliv som har vært ute en vinternatt før, og som har utviklet seg, blitt bedre og smartere. Vi har fortsatt verftsindustri i Norge, selv om lønnskostnadene i Sør-Korea bare er én tredjedel av hva de er her hjemme. I tillegg til vågemot og ambisjoner, er forklaringen evne til omstilling og til å utvikle nye produkter og løsninger. I dag blir skroget gjerne bygd i Øst-Europa, men skipet er tegnet på Sunnmøre og det er der det utrustes.

«Dersom næringslivets innsats for forskning og innovasjon skal styrkes, kreves det et samarbeid mellom stat og næringsliv. Regjeringen vil derfor trappe opp satsingen på næringsrettet innovasjon.»

Sundvolden-erklæringen

Staten har et omfattende apparat for å stimulere til næringsrettet forskning. Det er liten politisk uenighet om at staten skal bidra. Spørsmålet er hvordan: Skal staten velge ut og prioritere hvilke næringene det skal satses på, eller bør støtteordningene være generelle og tilgjengelig uavhengig av bransje?

I Norge skapes det nyvinninger innenfor våre eldste næringer, marin og maritim. I Norge skapes det nyvinninger innenfor nye næringer, med eksempler som Snøhetta og Vizrt. Innovasjon er i liten grad resultat av vedtak i regjering eller storting om at "her skal vi satse". Innovasjon er et resultat av at bedriftene selv ser nye forretningsmuligheter og utvikler produkter og løsninger som realiserer disse. Verdiskapingen skjer i kombinasjon av gode ideer, tilgang til de riktige ressursene og voksende eller nye markeder.

Derfor er regjeringen tydelig på at ordninger i liten grad

skal skreddersys enkeltbransjer, men være tilgjengelig for alle. Støtten skal gis basert på prosjektenes kvaliteter, og ikke på initiativtakerens bostedsadresse eller fordi de var lovende en gang i fortiden.

For vi trenger at staten bidrar. Det å drive forsknings- og utviklingsarbeid medfører en økonomisk risiko. Ofte er dette midler som bedriftene ikke finner i det private markedet. Derfor må staten hjelpe til.

Listen over innovative norske selskaper og produkter er lang, men den må bli enda lenger. I EUs sammenstilling av innovasjonsgraden i Europa, ligger våre naboland Danmark, Sverige og Finland i toppsjiktet. Norge derimot ligger midt på treet. Vi er en middels innovatør: Vi ligger under gjennomsnittet for EU på de fleste måleindikatorer i undersøkelsen, og veksten innen innovasjon er lavere enn veksten for EU-landene.

Derfor har regjeringen prioritert programmer for næringsrettet forskning i statsbudsjettene for 2014 og inneværende år. Satsingene er betydelige på en rekke programmer, som Miljøteknologiordningen, Etablerertilskuddsordningen, Brukerstyrt innovasjonsarena og Skattefunn.

Med disse satsingene når vi både eksisterende bedrifter som ønsker å innovere mer, bedrifter som jobber med klima- og miljøvennlige løsninger og produkter, og vi styrker ordninger som bistår gründere som ønsker å slå gjennom.

Vi har også styrket satsingen på forsknings- og næringsklynger, gjennom klyngeprogrammet til Innovasjon Norge, og vi ruller ut to nye såkornfond.

Hensikten med virkemidlene er å bygge ned den barrieren som mange bedrifter møter når det er snakk om å drive med innovasjon og produktutvikling. Regjeringens politikk bidrar til noe vi trenger mye mer av: nemlig nys-

Foto: Nightman1965 | Dreamstime

kaping i næringslivet.

Et skattesystem for vekst

«Regjeringen vil bruke skatte- og avgiftssystemet til å finansiere fellesgoder, sikre sosial mobilitet, oppnå mer effektiv ressursutnyttelse og gi bedre vilkår for norsk næringsliv.»

Sundvolden-erklæringen

Den kraftige opptrappingen på ordninger for gründere og innovasjon er den viktigste satsingen på Nærings- og fiskeridepartementets budsjett. Næringspolitikk føres naturligvis også i andre departementer.

Regjeringen satser betydelig for å øke kunnskapen i skolen. Det er bra for norske bedrifter. Vi øker forskningssinnsatsen, for å styrke hele verdikjeden: fra basisforskning til næringsrettet forskning og kommersialisering av forskning.

Det er en videre en kjensgjerning at det er dyrt å drive bedrift i Norge. Ser vi bare hen til lønnskostnader, så ligger Norge rundt 50 prosent over snittet i EU. Derfor er det fornuftig at staten også reduserer skattenivået, for å utligne de økonomiske forskjellene mellom norske bedrifter og deres konkurrenter i utlandet.

Derfor har vi fjernet arveavgiften, en avgift som rammet familiebedrifter. Familiebedrifter utgjør en betydelig del av norsk næringsliv. Dette er ofte lokale bedrifter, hvor familieeierskapet bidrar til langsiktighet og lokal forankring. Det er dårlig næringspolitikk å ilegge familiebedrifter en økonomisk belastning når de skal gjennomgå generasjonsskifter. Arveavgiften ble fjernet allerede i 2014-budsjettet.

Forenkling, fornyelse og forbedring

«Administrative kostnader og unødvendig byråkrati tapper næringslivet vårt for konkurransekraft. Gründere, bedriftseiere og ansatte skal få bruke mer tid på verdiskaping, og mindre tid på utfylling av skjemaer. Regjeringen vil arbeide målrettet for å redusere byråkratiet.»

Sundvolden-erklæringen

Infrastruktur er en åpenbar del av næringslivets rammebetingelser, og i Norge har vi utfordringer som næringslivet må takle hver eneste dag. Når vogntog med norsk laks står fast er det sjelden det skjer på Autobahn i Tyskland. Det er ved norske fjelloverganger og på norske fergekaier. Som fiskeriministeren pleier å si så er det ingen som har det så travelt som en død laks. Derfor har vi både økt bevilgningene for å ruste opp eksisterende infrastruktur og til å realisere nye prosjekter. Sammenlignet med den rødgrønne regjeringens siste budsjett, til i år, er bevilgningene til samferdsel økt med hele 18 prosent.

Regjeringen har også iverksatt omfattende forenklinger av lover og regler som norske bedrifter må forholde seg til. Næringslivet bruker store ressurser på å følge opp myndighetspålagte krav og regler, og regjeringen skal kutte næringslivets kostnader ved å etterleve myndighetspålagte rapporteringskrav med 25 prosent, sammenlignet med kostnadene de hadde i 2011.

Dette er et arbeid som er i full gang i flere departementer, og det gir effekt. Forenklingen som vi gjorde av reiseregningene er beregnet til å spare næringslivet for 1,2 milliarder kroner hvert eneste år. Vi har gjennomført noen store og en rekke små forenklinger. Vi skal imidlertid ikke fjerne alle krav, men vi kan likevel gjøre forbedringer. Et

«**Dersom næringslivets innsats for forskning og innovasjon skal styrkes, kreves det et samarbeid mellom stat og næringsliv. Regjeringen vil derfor trappe opp satsingen på næringsrettet innovasjon.**

– Monica Mæland, Næringsminister

Vi har også redusert formuesskatten. Formuesskatten er en skatt som betales uavhengig av årsresultatet til bedrifter, både anleggsmaskiner og varelager teller med når verdiene skal beskattes hos den som står som eier. I tillegg er det kun et fåtall land som har formuesskatt, heriblant Norge. Skatten bidrar derfor til å favorisere utenlandsk eierskap av norske bedrifter, fremfor norsk eierskap av norske bedrifter.

eksempel har vi fra Sjøfartsdirektoratet, hvor 50 papirskjemaer ble erstattet av ett elektronisk søknadsskjema.

Å gi næringslivet bedre rammebetingelser, bidrar til å gjøre det mer lønnsomt og lettere å drive bedrift i Norge. Det tjener samfunnet på. Slik sørger vi for høy sysselsetting i fremtiden, vi gir norsk økonomi flere ben å stå på – og vi sikrer finansieringen av gode offentlige velferdstjenester. Regjeringens næringspolitikk rustet Norge for fremtiden.

HELSEPOLITIKK

PASIENTEN I SENTRUM

Bent Høie,

helse- og omsorgsminister og nestleder i Høyre

Min visjon i helsepolitikken er å skape pasientens helsetjeneste. Det handler om å sette pasientens behov i sentrum for alle endringene vi gjør.

Mye er bra i norsk helsetjeneste. På mange områder viser internasjonale sammenligninger og nasjonale undersøkelser at vi oppnår gode resultater. Dette skyldes ikke minst dyktige og kompetente ansatte.

Samtidig ser vi at det er utfordringer. Kvaliteten i helsetjenesten og på sykehusene varierer for mye, og for mange blir skadet eller dør for tidlig som følge av feil og uønskede hendelser. Selv der de medisinske utfallene kan være gode, vet vi at pasienter i møtet med helsetjenesten opplever mangler innen kommunikasjon, samordning og for lange ventetider.

I sum: I Norge skårer helsetjenestens stadig bedre på behandlingsresultater, men er dårligere på organisering, service og kommunikasjon. Jeg har merket meg at det Nasjonalt kunnskapssenter for helsetjenesten fremhever som forbedringsområder er brukerorientering og -involvering, samordning mellom tjen-

nføres det 28 pakkeforløp innen kreftområdet. Dette høres kanskje teknisk og faglig ut, men dette handler også om politikk. Å sørge for at pasientens møte med helsetjenesten er organisert ut fra pasientens behov, ikke tradisjoner og gammel silotenkning. Pasienter skal få god informasjon om behandling, slippe medisinsk ubegrunnet venting og ikke bli kasteballer i helsetjenesten.

Ventetider trekkes stadig frem som en utfordring. Det er ikke uten grunn. For mange venter unødvendig lenge, på nødvendig behandling i Norge. Under den forrige regjeringen økte ventetiden og flere opplevde behov for å betale av egen lomme for å få nødvendig helsehjelp. Av ideologiske grunner stod ledige plasser hos gode private aktører ledige, og de offentlige sykehusene hadde begrenset med frihet til å finne løsninger for å behandle flere pasienter.

I år starter regjeringen også innføringen av fritt behandlingsvalg. Vi styrker pasientens rettigheter og tar alle gode krefter i bruk. De offentlige sykehusene får større frihet, og får bli mer effektive. De som må vente, skal få vel-

« De som må vente, skal få velge seg dit det er ledig kapasitet.
Det handler om å sette pasientenes behov i sentrum.

– Bent Høie, helse- og omsorgsminister og nestleder i Høyre

ester, utnyttelse av pasienters egne ressurser, og reduserte ventetider. Det henger godt i hop med de målsetningene denne regjeringen har, og de resultatene vi leverer.

For eksempel kan vi se på kreftområdet: I løpet av 2014 hadde alle helseregionene i Norge fått et tverrfaglig diagnosesenter for pasienter med mistanke om kreft. I løpet av 2015 in-

ge seg dit det er ledig kapasitet. Det handler om å sette pasientens behov i sentrum. For de fleste pasienter er det, så lenge det offentlige tar regningen, viktigere at de får behandling, enn hvor de får behandling. Derfor åpner vi nå opp, så private og ideelle med ledig kapasitet, kan tilby denne til pasienter med rett på behandling.

En politikk for forebygging og folkehelse

En god helsepolitikk skal ikke bare reparere, men også forebygge; vi skal hindre unødvendig sykdom og for tidlig død. Etter hvert som helsetjenesten har blitt stadig bedre på å kurere sykdommer, og medisinsens fremskritt bidrar til at smittevern håndteres, operasjoner kan utføres og nye legemidler redder liv, ser vi at helsebelastningen i befolkning i stadig større grad knytter seg til livsstilsrelaterte og kroniske lidelser, og ikke minst i samspill med psykiske helseutfordringer.

En god folkehelsepolitikk må skifte mot å se på hvordan disse både kan forebygges og utsettes, men også gå an å leve med. Regjeringen vil føre en kunnskapsbasert folkehelsepolitikk, med vekt på mestring, og som ser hele mennesket – både den fysiske og psykiske helsen. Det handler om å la mennesker, med alle de begrensninger alderdom og sykdom kanskje legger på dem, få muligheten til å leve aktive liv, føle mening og holde kontakt med arbeidslivet.

La meg likevel minne om: Den viktigste folkehelsepolitikken er ikke en del av helsepolitikken, men alt vi gjør på alle områder. Regjeringen vil se hele bredden av virkemidler som gir en god folkehelse. Det handler for eksempel om en skole der folk ikke mobbes eller

« Regjeringen vil føre en kunnskapsbasert folkehelsepolitikk, med vekt på mestring, og som ser hele mennesket - både den fysiske og den psykiske helsen.

– Bent Høie, helse- og omsorgsminister og nestleder i Høyre

Folkehelsepolitikken skal vise respekt for enkeltmennesket, og legge vekt på virkemidler som lar den enkelte ta gode valg for seg og sine. Regjeringen vil gjøre dette med tiltak som stimulerer til sunne valg, men uten å bli moralistisk og forby alt som kan være skadelig.

La meg minne om at forslaget om reklamefrie tobakkspakninger passer godt med dette idealet, som også har fått mye oppmerksomhet gjennom trenden med å nudge i folkehelsepolitikken. Dette er, mener jeg, en politikk i Høyres ånd – og bygger på en viktig konservativ innsikt: Mennesket har rett på sin frihet, selv om vi i blant påvirkes til eller selv velger å gjøre noe som kan skade seg selv. Vi gjør ingenting for å begrense tilgangen til tobakk, vi endrer ikke de økonomiske insentivene vesentlig, og vi gjennomfører ikke noe forbud. Alle har sin frihet til å kjøpe tobakk om de ønsker, men vi gjør det litt mindre attraktivt – særlig for dem som aldri har prøvd det tidligere.

faller utenfor, og en politikk som styrker idretten og frivilligheten.

Prioriteringsdebatten må vi ta

En annen av de store utfordringene helsetjenesten står overfor, er behovet for å prioritere. Vi mottok i fjor Prioriteringsutvalgets utredning. Den er nå på høring. Noe av det viktigste for å lykkes med prioritering i helsetjenesten, er å sørge for åpne debatter som har legitimitet i samfunnet.

Alle må med, om prioriteringer – vonde og nødvendige som de er – skal ha tillit. Derfor har jeg sagt at jeg vil følge opp Prioriteringsutvalgets rapport med en stortingsmelding om temaet, så vi får en bred politisk forankring for systemet og kriteriene vi prioriterer etter. Prioritering er ikke uavhengig av fag, men heller ikke fag alene.

Dette gjelder enten vi snakker om prioritering i stort, eller prioritering i smått. Det gjelder både hvordan hele politikken til grunn for våre prioriteringssystemer

utformes, og det gjelder i møtet mellom den enkelte pasient og helsetjenesten.

Derfor mener jeg at vårt mål om å sette pasienten i sentrum, også handler om å sikre gode prioriteringer. Ingen beslutninger om meg, uten meg, er et godt prinsipp. Mange er redde for at pasienter med mer makt, vil lede til en kostnadseksplasjon i helsetjenesten. Jeg tror svaret er det motsatte, og forskningen gir grunnlag for det. Forklaringen er at en informert pasient er ikke bare en som har oversikt over alle behandlinger og tester som kan shoppes, men også en som kjenner både

Jeg har hele tiden vært tydelig på at mitt ansvar er å forandre og forbedre, ikke forsvare. Derfor er jeg glad for åpen debatt også om det som ikke er bra nok i helsetjenesten. Bevilgninger, systemendringer og lover er viktig, men ikke tilstrekkelig. Det kreves også kulturendringer, tydelige verdier og holdningsendringer. For ofte kan det virke som at systemets tradisjoner og rutiner brukes som begrunnelse for at pasientene ikke ivaretas godt nok. Det er dette vi vil endre.

For selv om mye er bra i norsk helsetjeneste, så står vi overfor utfordringer. Jeg mener at om vi skal løse disse

« En vanlig reaksjon å få når jeg sier vi skal sette pasienten i sentrum er spørsmålet: hvem ellers? For de fleste virker det, i det minste i teorien, opplagt. Kontroversielt blir det først når visjonen skal omsettes til praksis.

– Bent Høie, helse- og omsorgsminister og nestleder i Høyre

fordeler og ulemper, nytte og skade, ved behandlingsvalgene han står overfor.

Dette viser at Høyres verdier omsettes til praksis, og viser sin aktualitet, også på så konkrete og faglige spørsmål som hvilken behandling en pasient trenger. Vi stoler på enkeltmennesket, og mener enhver kan vises tillit til å se både hva som er best for seg, og sin egen rolle i samfunnet.

Pasientens helsetjeneste i praksis

Det grunnleggende spørsmålet vi må stille er dette: Hvis pasienten fikk bestemme, hvordan ville vi da styrt og organisert helsetjenesten? Det er et radikalt spørsmål, og svaret må styre hvordan vi jobber. Det innebærer at vi må utfordre oss selv, og gjøre endringer. Vi må jobbe smartere og annerledes, og vi må involvere pasienter og medarbeidere i større grad enn i dag.

Å skape pasientens helsetjeneste er et mål som bare kan nås om vi gjør følgende tre ting:

- Å flytte mer makt til pasientene selv.
- Å ta alle gode krefter i bruk, både offentlig og privat.
- Å skape mestring for pasienter, gjennom å fornye, forenkle og forbedre.

og klare å bli bedre, er det helt nødvendig å bygge på Høyres verdier og Høyres løsninger.

En vanlig reaksjon å få når jeg sier vi skal sette pasienten i sentrum, er spørsmålet: hvem ellers? For de fleste virker det, i det minste i teorien, opplagt. Kontroversielt blir det først når visjonen skal omsettes til praksis.

Jeg mener det gjøres best ved å gi mer makt til pasientene. Det handler om flere ting; som økt valgfrihet, mer åpenhet, bedre kommunikasjon og informasjon, mer medvirkning på beslutninger som angår en selv, og tydeligere rettigheter. Alt dette leverer regjeringen på. Det er i god konservativ ånd: Å flytte makt fra systemet til enkeltmennesket. Å vise tro på enkeltmennesket. Å slippe mangfoldet til.

Det er ikke ukontroversielt å si at vi vil sette pasienten i sentrum. Retorikken er ikke noe verdt, om vi ikke tar de politiske konsekvensene. Det gjør denne regjeringen. Slik skaper vi en bedre helsetjeneste, for alle.

ALTERNATIV TURNUS: EN VINN-VINN-VINN-SITUASJON

Saliba Andreas Korkunc

Politisk rådgiver for Hilde Onarheim (H), byråd for helse og omsorg

Bedre tjenester, mer fornøyde ansatte og friskere brukere. Dette er ingen utopi, men hverdagen ved en rekke bofellesskap, barnevernsinstitusjoner og sykehjem i Bergen som har innført alternativ turnus. Alternativ turnus er en «vinn-vinn-vinn-situasjon» både for arbeidsgiver, arbeidstaker og bruker. Likevel er motstanden mot denne formen for turnus fortsatt stor.

Det borgerlige byrådet har siden det tok over styringen av Bergen i 2003 engasjert seg sterkt for mer bruk av alternativ turnus i de kommunale helse- og omsorgstjenestene. Denne typen turnus går i hovedsak ut på at ansatte har lengre sammenhengende vakter, som i større grad er innrettet etter brukernes behov enn ordinære turnuser.

Turnusene kan innebære arbeidsøkter på 13 timer eller mer, hvilket er over de alminnelige arbeidstidsbestemmelsene i arbeidsmiljøloven. De mest omfattende turnusene baserer seg på at pleierne bor sammen med brukerne og er tilgjengelige for dem i to til tre døgn i strekk. De ansatte får da fri fra arbeidet i en uke etterpå, før de arbeider to til tre nye døgn. Brukerne må forholde seg til betydelig færre personer, noe som gir dem større forutsigbarhet og trygghet i hverdagen.

De første forsøkene med alternativ turnus i Bergen fra bofellesskap for utviklingshemmede og bofellesskap for psykisk syke viste tre klare tendenser: Brukerne ble friskere, de ansatte var mer fornøyde, og tjenestene ble drevet bedre og mer effektivt. Begeistringen som fulgte disse resultatene var stor, da det så ut til at man endelig hadde funnet en god løsning på en betydelig utfordring.

Neste steg: Eldreomsorgen

De gode resultatene i bofellesskapene førte til at byrådet så på sykehjem for personer med demens som et naturlig neste skritt. I fagforeningene var det likevel skepsis til alternativ turnus generelt, og en utvidelse til eldreoms-

orgen spesielt. I 2010 ble derfor eldreomsorgen «fredet» i påvente av en forskningsrapport utført av den uavhengige forskningsstiftelsen Fafo, etter bestilling fra Bergen kommune.

Fafo-rapporten, som omfatter fem bofellesskap i Bergen, ble lagt frem desember 2012. Resultatene var bedre enn det var lov å håpe på. Nesten samtlige ansatte som gikk i alternativ turnus oppga at det var bedre enn tradisjonell turnus, og svært få kunne tenke seg å gå tilbake til tradisjonell turnus. 97 prosent av de ansatte i de mest omfattende turnusene avviste at langturnusen virket negativt på helsen, og ved flere tjenestesteder så man at sykefraværet ble betydelig redusert. Flere ansatte hadde fått heltidsstillinger, og svært få hevdet at de ofte ble slitne. Men viktigst av alt: Brukerne hadde blitt roligere, samtlige pårørende som var intervjuet mente at tjenestene var lagt opp på en bedre måte enn før, og mange av brukerne hadde bedret sin funksjonsevne. Fafo-rapportens gledelige budskap ble utførlig omtalt i riksmidlene, med ros på lederplass i Dagens Næringsliv, Dagbladet og Bergens Tidende.

Modellen ved Ladegården sykehjem

Med fremleggelsen av Fafo-rapporten var «fredningstiden» for alternativ turnus i eldreomsorgen over, noe som la grunnlaget for den etter hvert meget berømte saken om Ladegården sykehjem.

Ansatte ved en demenspost på Ladegården sykehjem ønsket seg 13-timers vakter hver fjerde helg mot flere helger med langfri. De lokale tillitsvalgte var positive, men Fagforbundet sentralt benyttet vetoretten sin og sa nei. Konsekvensen var at flere ansatte meldte seg ut av forbundet i protest. Dermed var flertallet av de ansatte uorganiserte, og det ble opp til Arbeidstilsynet å godkjenne ordningen med langvakter. Arbeidstilsynet innvilget kommunens søknad i mars 2014, og Ladegården ble med

dette den første tjenesten innen eldreomsorgen i Bergen kommune som innførte alternativ turnus. Evalueringer

Ingen av de ansatte ønsker å gå tilbake til ordinær turnus

– Saliba Andreas Korkunc,
Politisk rådgiver

fra Ladegården har vist at både de ansatte og beboerne stortrives med ordningen. Resultatene viser blant annet at de ansatte får bedre tid til å følge opp beboere og pårørende, kompetansen på helgene har økt, flere av de ansatte har fått økt stillingsprosent, og beboerne har blitt tryggere og roligere. Ingen av de ansatte ønsker å gå tilbake til ordinær turnus.

Regjeringen tar brukerne på alvor

Til tross for alle de gode resultatene er det fortsatt stor motstand mot alternativ turnus. Fagforeningene og venstresiden i norsk politikk har vært og er fortsatt sterkt imot ordningen. Fagforeningenes sentrale vetorett på om nye turnusordninger skal innføres har stoppet mange gode tiltak. En eventuell godkjenning fra fagforeningene, hvilket i seg selv er en omstendelig prosess, varer des-

suten bare i ett år av gangen. Dette skaper lav forutsigbarhet for kommunen og de ansatte, og unødvendig mye byråkrati.

Regjeringen har lagt frem en rekke forslag til endringer i arbeidsmiljøloven som innebærer en betydelig forenkling av regelverket. Regjeringen foreslår blant annet å fjerne de sentrale fagforeningenes vetorett, og at det skal bli opp til Arbeidstilsynet å godkjenne alternativ turnus.

Dersom endringene i arbeidsmiljøloven blir vedtatt av Stortinget vil noen av de største hindringene mot videre innføring alternativ turnus bli fjernet. Forhåpentligvis vil da flere kommuner og ansatte ønske å prøve ordningen ut, og dermed kunne gi bedre tjenester til brukerne – som jo skal være i sentrum. Det må vi ikke glemme.

MENINGER

HELSEPRIORITERINGER

Eirik Stenby Hauge

Medisinstudent og redaktør i Reform

Til tross for at Norge bruker 9,5 % av BNP på hel-seutgifter¹, hører man ofte både fra politikere og helsepersonell at helse må prioriteres høyere. Imidlertid tilhører det sjeldenhetene at interessegrupper eller politikere blir pålagt å gjøre rede for hvordan de ønsker å gjennomføre sine prioriteringer. For det første må det gjøres rede for hva man prioriterer bort ved å satse på helsesektoren, og for det andre må effekten og nytten av velmenende politiske prioriteringer innad i helsesektoren vurderes grundigere enn i dag.

Dersom man som dagens regjering ønsker å prioritere økt offentlig finansiering av helsevesenet, bør man også klargjøre politisk hva som prioriteres bort av en slik beslutning. Prinsipielt sett finnes det to hovedmuligheter for hvordan en slik offentlig satsting kan finansieres. På den ene siden kan man mene at en offentlig helsesatsing er viktigere enn andre ting staten finansierer, med den konsekvensen at man kutter i andre offentlig finansierte oppgaver som for eksempel utdanning og infrastruktur. Alternativt kan man øke den offentlige finansieringen av helsesektoren på bekostning av privat forbruk gjennom å øke skattene.

Det er velkjent innenfor økonomisk teori at nytten fra ekstra ressurser til et formål, avtar for jo mer ressurser man allerede har brukt på formålet (såkalt avtagende marginalnytte). Det vil si at i land som allerede har et godt utbygd helsevesen, vil selv betydelige økonomiske satsinger på helsevesenet kun gi marginale effekter på folkehelsen. Ut i fra et slikt resonnement er det rimelig å ha en viss skepsis til de stadige kravene om massive økonomiske overføringer til helsesektoren, som enten må gå på bekostning av andre offentlige sektorer eller finansieres gjennom betydelige skatteøkninger. Heldigvis finnes det klare alternativer for en mer effektiv bruk av de ressursene som allerede går til helsevesenet. I tillegg kan mer aktiv bruk av egenandeler gjøre at man får mer igjen for de offentlige ressursene som går til sektoren.

Aktiv bruk av egenandeler

I dag er taket for egenandeler på 2200kr per år. Det vil si at når summen av ens lege-, psykolog- og blå resept-kostnader passerer dette beløpet, så dekker skattebetalerne resten av ditt helsegilde. Taket for dine samtlige hel-seutgifter er altså langt lavere enn hva gjennomsnittsnor-dmannen bruker på transportutgifter per år. Et sammen-lignbart land, Finland, valgte derfor på 2000-tallet å øke sitt egenandelstak betydelig. I dag er det finske egenan-delstaket godt over 600 euro. Denne moderat økte bruke-rfinansieringen sammenlignet med andre nordiske land, har gjort at Finland er det eneste landet i Norden som har

greid å ha andelen brukerfinansiering på over 20 % av totalutgiftene til helsevesenet.

Intensjonen og den politisk oppgitte argumentasjonen med det lave norske egenandelstaket er å sikre likest mulig tilgang på helsehjelp, uavhengig av en persons inntekter. Det finnes imidlertid flere motforestillinger mot en slik argumentasjon. La oss slå fast at det allerede er betydelige sosioøkonomiske forskjeller i tilgangen på helsehjelp, men interessant nok viser flere ulike studier at det er *utdanningsnivå* og ikke *inntektsnivå* som er sterkest korrelert til økt bruk av helsetjenester^{2,3}. Statistikken viser at en høyt utdannet kvinne har langt større sjanse enn en lavt utdannet mann for å bli henvist til en spesialist, selv om de går til legen med akkurat den samme tilstanden. Samtidig vet vi at en god del av relativt vanlige spesial-istundersøkelser har lavt evidensgrunnlag (f.eks. MR av ryggraden ved nedre ryggsmertor, artroskopi ved diffuse knesmerter). Tvert imot vil henvisning til slike under-søkelser ofte kunne føre til overbehandling, og dermed øke muligheten for komplikasjoner av utredninger og behandlinger som beviselig ikke gir pasienten noe nytte.

Ut i fra dette resonnementet bør man stille seg spørsmålet – bør egenandelstaket være der for å finansiere høyt ut-dannedes overforbruk av helsetjenester? Hvis man de-rimot ønsker et både kunnskapsbasert og økonomisk bærekraftig helsevesen, er det på høy tid å slakte en av mange hellige kuer i norsk politikk; nemlig vårt urimelig lave egenandelstak. Ved å innføre en noe økt brukerfi-nansiering, vil vi altså kunne bedre det økonomiske han-dlingsrommet til helsesektoren uten at det går på bekost-ning av andre viktige offentlige formål.

1 <http://www.ssb.no/helsesat/>

2 http://www.ssb.no/a/publikasjoner/pdf/rapp_200906/rapp_200906.pdf

3 <http://www.dagensmedisin.no/nyheter/fastleger-henviser-flest-velutdannede-kvinner/>

FAKTABOKS:

EGENANDELSTAK:

Når summen av en persons årlige utgifter til helsetjenester (herunder: lege, psykolog, spesialistpoliklinikk (sykehus), røntgeninstitutt, pasientreiser, medisiner på blå resept) overstiger 2185 kroner, vil overstigende beløp bli tilbakebetalt.

SOSIOØKONOMISKE FAKTORER

Sosiale faktorer som inntekt, utdanning og yrke.

GJESTEINNLEGG

NOK FESTTALER – TID FOR HANDLING

Henrik Asheim

Stortingsrepresentant, Høyre

Kampen mot mobbing har i alt for lang tid blitt redusert til seremonier hvor diverse kunnskapsministere har signert kontrakter, mens blitzen fra et samlet pressekorps har haglet. Men mobbingen er ikke redusert nevneverdig.

De siste månedene har vi igjen blitt møtt med rystende historier fra barn og om barn som har blitt mobbet. Enkelte av historiene er så grusomme at det er vanskelig i det hele tatt å lese dem, og enda mindre å sette seg inn i hvilken desperasjon og sorg de har ført med seg for de involverte. En av de historiene som gjorde sterkest inntrykk var historien om Odin som valgte å ta sitt eget liv, bare 13 år gammel. Sitatet fra ham om at det ikke nytter å si ifra, skar som en kniv i hjertet på hele det norske folk. Igjen kom mobbingen opp på dagsorden og kravene om handling og tiltak begynte å hagle på nytt.

Å bekjempe mobbing er viktig av mange årsaker. En elev som blir mobbet våkner hver morgen med en klump i magen. Tanken på å gå på skolen skremmer ham. Når mobbingen fortsetter betyr det at på det stedet du skal lære, få venner og føle deg trygg, i realiteten blir det siste stedet du vil være i hele verden. På et eller annet tidspunkt har medelevenes budskap om at du ikke er like mye verdt som de andre, sunket inn. Du har begynt å miste troen på deg selv, og det virker som hele verden er imot deg.

Kampen mot mobbing

På tross av ingressen skal jeg holde meg for god til å raljere over den tidligere regjeringens innsats mot mob-

«Alt for mange gode intensjoner har kookt bort i fraser om fokus og at vi må ta et oppgjør med mobbingen.

Henrik Asheim,
Stortingsrepresentant, Høyre

bing i skolen. Kampen mot mobbing kan vel ikke akkurat kalles en konfliktsak i norsk politikk. Jeg mener imidlertid at alt for mange gode intensjoner har kookt bort i

fraser om at vi må ha fokus og vi må ta et oppgjør med mobbingen. Igjen, i seg selv lett å være enig i, men det må komme konkrete tiltak på bordet, ikke bare ord. For å komme opp med disse konkrete tiltakene, må vi først finne ut hvilket problem vi faktisk skal løse: For hva er forskjellen på uskyldig erting som de fleste har vært med på, og det å bli mobbet?

For å bli kvitt mobbeproblemet må vi vite hvorfor og hvordan mobbing skjer. Norge har flere sterke forskningsmiljøer på mobbing. Senter for atferdsforskning i Stavanger har utviklet Zero-programmet mot mobbing, mens i Bergen har man utviklet Olweus-programmet mot mobbing. Erling Roland fra UiS definerer mobbing slik: *«Mobbing er fysiske eller sosiale negative handlinger som utføres gjentatte ganger over tid av én person eller flere sammen, og som rettes mot en som ikke kan forsvare seg i den aktuelle situasjonen.»*

En annen form for mobbing som kalles relasjonell mobbing, er en type mobbing som oftest er nærmest usynlig for dem som ikke utsettes for den. Offeret blir utestengt, manipulert og isolert på en måte som gjør at vedkommende opplever ensomhet, men ikke direkte hets.

Det finnes også de elevene i skolen som ikke utsettes for noen som helst form for mobbing, men som allikevel er ensomme. Hvert år gjennomføres elevundersøkelsen i skolen, hvor elevene svarer på en rekke spørsmål. Et av spørsmålene de får er «Har du noen venner?» 10 prosent av elevene i norske ungdomskoler svarer nei på det spørsmålet. Når vi skal bekjempe mobbing skal vi altså ikke bare stoppe hets og sjikane, men skape en mer inkluderende skole hvor alle finner seg til rette.

Den politiske veien videre

Det er ikke slik at alle tiltak mot mobbing fungerer. Enkelte programmer som er innført kan til og med fungere mot sin hensikt fordi de legger til rette for at elevene kan manipulere systemet. Det er et svik å ikke ta tak i mobbingen når den forekommer, men det er enda verre om vi, i godhetens navn, lager et system som gjør problemet enda større. Derfor er det satt ned et utvalg som i mars legger frem sin innstilling for Kunnskapsministeren. Ut-

Foto: Twindesign | Dreamstime

valget skal gå systematisk gjennom hva som faktisk fungerer mot mobbing, og foreslå noen konkrete grep vi bør gjøre. Det er en rapport det er all grunn til å lese nøye og følge opp. Men vi vet allerede en hel del om hvordan man kan stoppe mobbing før det utvikler seg til å bli alvorlig.

« Det må komme konkrete tiltak på bordet, ikke bare ord

Henrik Asheim,
Stortingsrepresentant, Høyre

Allerede i barnehagene kan man se tendenser til at noen blir holdt utenfor og at enkelte barn har større innflytelse på de andre barna. Derfor bør langt mer av tiltakene settes inn allerede her. Om vi klarer å stoppe holdninger som aksepterer mobbing tidlig, vil flere også slippe å oppleve at mobbingen fortsetter gjennom mange år, eller for å si det på en annen måte – vi stopper mobbingen lenge før den faktisk blir til mobbing.

Allikevel vet vi at for en del elever er det allerede for sent, mobbingen har allerede pågått lenge og slutter ikke. Det er derfor skolen og lærerne må identifisere mobbingen og få den til å stoppe. Når regjeringen er så opptatt av å

satse på lærerne, er det først og fremst for elevenes del. For selv om vi politikere kan sitte i kommunestyre, fylkesting eller for den saks skyld på Stortinget, og vedta hvor vi vil med skolen, så er det lærerne som må få det til å skje. Det er de som står i klasserommet og som går vakt ute i friminuttene. Derfor må vi sørge for at de har de verktøyene de trenger for både å identifisere og stanse mobbingen.

Torbjørn Røe Isaksen har allerede gitt lærerne større makt og kontroll i klasserommet ved å gi dem flere fullmakter til å håndheve ro og disiplin i skolen. Dette sammen med tidenes videreutdanningsløft er et viktig grep for å styrke førstelinja i kampen mot mobbing.

Videre har regjeringen også foreslått å tydeliggjøre regelverket i de tilfellene hvor mobbing har gått så langt at noen må bytte skole. Det skal slås ettertrykkelig fast at i en slik situasjon skal hovedregelen være at det er mobberen, og ikke offeret, som skal flyttes. Det er en viktig klargjøring og et viktig signal som jeg håper Stortinget støtter regjeringen i.

Jeg har ingenting imot seremonier og festtaler, men jeg håper vi neste gang feirer at antallet elever som mobbes har gått kraftig ned. Da skal jeg gladelig dele ut det første kakestykket.

LOKALE SIDER

INTERVJU MED EVEN BAKKE DIMMEN, FORMANN HS BERGEN

Hvorfor synes du er det viktig for oss som studenter å engasjere oss politisk?

Studenter bør i høyeste grad engasjere seg politisk og herigjennom være med på å skape det samfunnet man selv ønsker å være en del av i fremtiden. Det mange raskt glemmer er at politikk berører de fleste av oss, enten vi liker det eller ikke. De fleste diskusjonene du har med romkameraten eller kjæresten din er som regel en form for politisk diskusjon, du tenker bare ikke over det.

Hva har vært det mest utfordrende ved å lede en studentorganisasjon/ politisk organisasjon?

Nok et vanskelig spørsmål. Det mest utfordrende med å være leder vil jeg si er å alltid ha det overordnede blikket. Det vil si ikke henge seg opp i detaljer, men å se sammenhengene mellom alt man gjør. Et annet moment som er krevende som leder i en studentpolitisk organisasjon er å finne balansen mellom det administrative og det politiske arbeidet i organisasjonen, hvor det ene er et fundament for det andre.

Hva slags utfordringer vil vi ha i Høyres Studenterforening fremover?

La meg først si at mulighetene er større enn utfordringene, det kommer bare an på hvordan man velger å se på det. Likevel vil jeg nevne to utfordringer for foreningen. Det første gjelder enhver studentforening og er behovet for kontinuitet. Det at ikke alle i et styret skiftes ut hvert år er essensielt for den daglige driften.

Den andre utfordringen er å vokse som organisasjon. Det å få flere studenter interessert i politikk er en viktig, men ikke enkel oppgave. Foreningen må bli bedre på å vise studentene hvor fantastisk HSB virkelig er.

Hva har vært dine beste minner fra tiden i Høyres Studenterforening?

Det er nesten en umulig oppgave å plukke ut de beste minnene når man har så mange å velge blant. Likevel kommer jeg ikke utenom å nevne det fantastiske og sosiale miljøet som er i foreningen. Tiden jeg har hatt i HSB er kanskje den mest innholdsrike og morsomme tiden jeg har opplevd hittil. Jeg har fått muligheten til å bli kjent med utrolig mange hyggelige folk og jeg har fått venner for livet. Avslutningsvis må jeg innrømme at bedriftsbesøk på Hansa Borg Bryggerier er noe av det gøyeste jeg har vært med på. Alt som er innholdsrikt og gratis er jo ikke feil for en sunnmøring.

Kommer vi fremdeles til å se deg i politikken nå når din tid som leder i foreningen snart er forbi?

Ja, dere blir ikke kvitt meg så lett. Jeg håper å kunne bidra så mye som mulig også i tiden fremover. Min tid i politikken er ikke over for godt, det er fortsatt mange områder som jeg vil forbedre.

Hva er dine beste råd til neste leder av Høyres Studenterforening?

Vær deg selv og motiver de rundt deg. Et engasjement i en studentforening skal være spennende, lærerikt og ikke minst gøy. Spark oppover, ikke nedover. Gi de andre rundt deg mulighet til å løse oppgaver på egenhånd, det er ikke alltid din løsning er den beste for alle.

5 KJAPPE

STORBY ELLER STRAND?

Ja takk, begge deler. Men skulle jeg ha valgt én, så heller jeg nok mest mot en rolig dag på stranden med en kald øl i hånden.

FILM ELLER TV-SERIE?

Hmmm... Hvorfor må jeg velge?

TACO ELLER PIZZA?

Tacofredag og pizzalørdag.

THATCHER ELLER REAGAN?

Thatcher - Jernkvinnen.

COCA-COLA ELLER PEPSI?

Pepsi-Max når jeg må være litt sunnere og Coca-Cola når jeg er vågal.

HVA HAR SKJEDD SIDEN SIST?

Byrådslederdebatt 6.oktober 2014

I anledning Bergen Høyres valg av byrådsleder kandidat arrangerte Høyres Studenterforening debatt mellom kandidatene Ragnhild Stolt-Nielsen og Martin Smith-Sivertsen. Debatten ga kandidatene mulighet til å prøve seg mot hverandre i et åpent møte.

Dette var den eneste debatten mellom de to kandidatene og presseoppbudet var meget stort. NRK Hordaland og BT streamet debatten online og det var direktesending på Vestlandsrevyen. Speilsalen på Kvarteret var helt full av engasjerte medlemmer fra Bergen Høyre, Unge Høyre og Høyres Studenter.

Debatt om sexkjøpsloven 27.oktober 2014

Høyre Studenterforening i Bergen gikk sammen med Arbeiderpartiets studentlag i Bergen og inviterte til debatt om sexkjøpsloven med stortingsrepresentantene Jette F. Christensen (AP) og Peter Christian Frølich (H) som debattanter.

Speilsalen på Det Akademiske Kvarteret var fylt til randen med folk som var interessert i høre hvilke tanker de to hadde rundt sexkjøpsloven. Debatten var veldig god og publikum fikk muligheter til å stille spørsmål.

Den store overraskelsen under debatten var Peter Christian Frølich sin løsning på det meget omdiskuterte temaet. Frølich ønsket å se til New Zealand hvor de prostituerte får lisens. Jette Christiansen var ikke imponert over Frølich sin «løsning».

Vår egen nestleder Katrine Skotnes var ordstyrer og gjorde en veldig god jobb.

Konservativ debatt om narkotikapolitikk 17.november 2014

Høyres Studenter møttes i november til en svært spennende debatt om narkotikapolitikk. I debattpanelet satt det tre mennesker med ulik bakgrunn, og ulikt perspektiv på den pågående debatten om blant annet LAR (Legemiddelassistert rehabilitering).

På den ene siden var Christian Ohldieck, seksjonsleder for LAR i Helse Bergen. Ohldieck kunne fortelle om de utfordringer de stod overfor i LAR-program-

met, samt de moralske og faglige dilemmaene rundt graviditet og familieliv blant deltakerne i LAR-programmet.

På den andre siden stod Arild Knutsen fra Foreningen for en Human Narkotikapolitikk, som delte sine egne erfaringer fra tiden som rusmisbruker. Knutsen satte også problemene rundt stengingen av Nygårdsparken på dagsordenen, blant annet ved å henvise til hvordan situasjonen på Plata i Oslo var etter bortvisningen derfra i 2004.

Dag Inge Ulstein, sosialbyråd for KrF, var også i panelet. Ulstein fikk frem de positive sidene ved stengingen av Nygårdsparken, men beskrev også de problemer han mente vi ville stå overfor de neste årene som følge av dette.

Debatten ble til tider svært opphetet, men var interessant for de oppmøtte og et av høstens høydepunkter blant Høyres Students konservative aftener.

Julebordet

Året med Høyres Studenterforening Bergen ble avrundet med et julebord, der styret i foreningen og Reformredaksjonen møttes og hygget seg. Det ble servert nydelig pinnekjøtt, og de politiske diskusjonene uteble selvsagt ikke. Kvelden ble en fin anledning for de engasjerte i foreningen til å samles og sosialere seg, og forventningene for neste semester var skyhøye da kvelden var omme.

facebook.com/hsfbergen

@hsfbergen

Vil du også engasjere deg i byens største, eldste og beste politiske studentorganisasjon? Høyres studenter i Bergen er en aktiv organisasjon for deg som ønsker utfordringer, nye venner, og en mulighet til å skape Høyres politikk for fremtiden. Meld deg inn i dag!

Meld deg inn i Høyres Studenterforening i Bergen via www.hoyrestudent.no eller www.hsfbergen.no

Hva skjer i Høyres Studenter Bergen våren 2015?

- 9. mars: Generalforsamling HSB, innledning ved byrådsleder Martin Smith-Sivertsen
- 18. mars: Rektordebatt med UiB-rektor Dag Rune Olsen, HiB-rektor Ole Gunnar Søgne, NHH-rektor Frøystein Gjesdal og BI-rektor Inge Jan Henjesand
- 23. mars: Legaliseringsdebatt med Knut Reinås og Nils August Andresen
- 8. april: «Er vi for helsebevisste?» med byråd Jana Midelfart Hoff. Flere innledere annonseres.
- 13. april: Konservativ aften: «Arbeidsmarkedet i Europa» med statssekretær Ingvild Stub
- 27. april: Konservativ aften: Fornybar Energi
- 11. mai: Konservativ aften med Arne Hjeltnes
- 17.mai: HSB sin tradisjonelle 17-maipils i bakgården på Three Lions

Videre blir det flere ganger i semesteret arrangert sosiale arrangementer som tapaskvelder og fester. Event for sosiale og politiske arrangement annonseres på vår facebookside 1-2 uker før arrangementet.

